

STAULUL PRIVIGHETORILOR XXV

Untold

Nu pot să vă înțeleg, dragii mei sexagenari și de peste 60! De unde atâta fiere, atâta exclusivism, chiar ură, împotriva a sute de mii de tineri, ai noștri, din Lume, fiindcă participă la UNTOLD?

Îi faceți în fel și chip, chit că printre ei sunt și nepoții voștri, nu vreți să vedeți partea luminoasă a acestui important eveniment cultural! Nimic nu e bine, nimic nu se învârt cum ar trebui! „Ehe, pe vremea noastră!”

Ce mare sfârșială a fost pe vremea noastră? Că eram și noi, la rândul-ne, înfierăți și criticați, fiindcă dansam twist, rock, purtam pantaloni evazați, apoi îndrăzneam părul lung? Era felul nostru de a ne apăra libertatea, aripile în creștere.

Fugeam de la școală, la ora 13, să ascult emisiunea de muzică ușoară ce se transmitea de

la unguri, fiindcă partidul nu agrea Beatles, Rolling Stones, Elvis!

Sâmbătă, după ce veneam de la cules de porumb, mergeam să dansăm, să FIM ÎMPREUNĂ!, chiar dacă sub permanentă supraveghere. Împreună, așa cum dorește și UNTOLD-ul, la scară mare, o comuniune în dialog, cu prietenii noi, cu sedimente noi, de solidaritate.

Nu subestimați, acest tineret: nu este ceea ce credeți voi că este, într-o înverșunare mizerabilă. Nu sunt copii de bani gata, au strâns un an de zile, să poată veni DIN NOU, la Cluj! Credeți că niște derbedei, smecheràși tatuati, stau să adune bani să vină să își vadă idolii și prietenii? Să muncească pentru asta?

Facem un sămălaș: 1000 de € transport, cazare patru nopti. Apoi, în funcție de buzunar, biletul, abonamentul și pâinea cea de toate 4-5-6 zilele!

Sigur, după încheierea Festivalului se vor trage concluzii. Unele amare (vezi cazul cu Gheboasă) dar eu, din relativul meu sedentarism, firesc și dureros, vă spun că nepoții mei, copilul lor au fost la UNTOLD, mulți oameni trecuți bine de 30, fiindcă pe 8 scene, au fost tot atâtea oferte muzicale și multe alte lucruri frumoase.

Astea vreau să le vedem. Am simțit o bucurie imensă, intensă, ca o speranță: copiii aceia cântau împreună cu idolul lor, îi cunoșteau cântecele!

Da, poate cândva așa vor asculta și un lider politic, cu adevărat lider, cu adevărat iubitor de țară! Și care le va vorbi liber, fără să citească, ce i-au scris alții!

Eu am încredere în acești tineri: vor ști să gospodărească viitorul! Nu îi mai blamați, nu generalizați! La urma-urmei, sunt rodul educației primite și de acasă!

Și mai este un lucru pe care îl ignorați: zecile de mii de tineri din Europa și din Lume (aproximativ 38 de țări) odată ajunși acasă, vor povesti că au fost în România, în CLUJ, și că a fost minunat, a fost frumos și că a meritat! Asta vreau să se spună despre Țara mea și despre orașul meu, nu lucruri care ne pătează obrazul sufletului!

Unii vor fi dezamăgiți: nu tu bătăi, scandaluri, vandalizări prin oraș! Păcat, așa-i? Să nu poată posta triumfător și agramat, toate predicțiile lor de oameni perfecți!

Cornel UDREA

Dan BĂGĂREAN

COMPARAȚIE...

Țigara-i TBC, mamon s-o ieie,
Că-i ia la om din viață jumătate!
Fumatul însă pe lângă femeie,
Vă jur... că e curată sănătate!!

Ștefan CIOCIANU

DE 8 MARTIE...

...Duce soacrei dar festiv:
Șnur de cânepă, mai bun,
Iar pe post de pandantiv,
O bucată de săpun!

Aurel CHIRA

FEMEIA

Când a făcut-o Domnul Sfânt,
Avea întru chipare sacră,
Fiind un inger pe pământ...
Pe urmă a ajuns și soacră.

Gheorghe CIREAP

DEOSEBIRI ESENȚIALE

Diferențe sunt o mie
Între mamă și soție;
Prima, ce-a putut, ți-a dat,
Cea de-a doua ți-a luat!

Cioace la Satiricon – 8 martie

Adela COTUL

MISTERUL

Crezu Adam, simțind scânteia,
C-a înțeles deplin femeia,
Dar îi răspuse Dumnezeu:
“Femeia?!... N-o-nțeleg nici eu!”

Grigore COTUL

BILANȚ (1-8 MARTIE)

A fost o săptămână cu urări,
Cu măștișoare, flori, cercei în
dar...

Și recunosc, au fost și încasări,
Am încasat-o-n plan financiar!

Vasile B. GĂDĂLIN

FIICEI

Un trandafir îți dăruiesc
Și o mașină nouă-n dar,
Că-s pregătit să te-nsoțesc
În drumul sacru spre...altar!

Petru-Ioan GÂRDA

FEMEIA MĂRȚIȘOR

Femeia, de-i privești conturul
Și chipul dulce, minunat,

E ca un mărțișor! (Cu șnurul
La gâtul bietului bărbat).

Ștefan GHIOC

ÎMPĂRȚIREA-I RELATIVĂ

De ești prieten cu vecinul,
Împarți cu el necazul, vinul,
Dar dacă ești și cu vecina,
Gentil, îi lași ei toată vina!

Rodica JEICAN

FEMEIA IDEALĂ

În mod sigur ea există,
Tu așteaptă, mai rezistă,
Că apare, cum se știe,
Dup-a ta căsătorie.

Gavril MOISA

DE 8 MARTIE

Bărbații toți, în felul lor,
Că au sau n-au
pe „vino-ncoace”,
Galanți oferă-un Mărțișor.
Iar Satiriconiști...CIOACE.

Gavril NECIU

CADOU PENTRU SOȚIE DE 8 MARTIE

Cu calm și multă bunătațe,
Spre a-i produce mari călduri,
În pragul zilei dedicate,
Îi duc vreo două-trei...facturi !

Radu PĂCURAR

COSMETICĂ

Căsnicia ne învață,
Că femeile se schimbă
Din păcate doar la față...
Și rămân cu-aceeași limbă !

Vlad SĂRĂȚILĂ

NEVASTA

O floare rară-i, din grădină,
E chiar un far dumnezeiesc,
Nevasta mea e o lumină
Ce se aprinde când greșesc.

Mihai TEOGNOSTE

SOȚIA

Mă laudă că m-a făcut
Să am răbdare și virtute.
Eu o aprob din cap tăcut,
Că marile dureri sunt mute.

Grupaj realizat de Grigore Cotul și Petru-Ioan Gârda

MONEDE ȘI MONADE 145

1.

Să cunoști atât de bine un autor,
Încât numai pipăindu-i cenușa să poți
spune cine este!...

2.

Cât de adevărat este că de multe ori
observăm mai degrabă absența cuiva
decât prezența sa.
Cele două stări comunică între ele, sunt,
pe rând, când personaj,
când mască.

3.

Dacă mă întrebi cu ce trăiesc,
nu-ți pot spune. Dacă mă întrebi cu ce mor,
mai că știu!

4.

Cartea acesta-i ca o biserică șindrilită:
amândouă sunt din lemn sfânt.

5.

Pe frontul disperării nimic nou:
bule de aer mai ies
din ultimul înecat.

6.

Am văzut Visul unei nopți de vară la Teatrul din K. Dacă n-aș fi știut ce se joacă,
mi-ar fi plăcut.

7.

În fiecare clown zace un ironic ratat.
Dar cât de greu îi vine, apoi,
ca el să fie și trăgător și țintă.
E performanța la care acced numai
clownii geniali.

8.

Mai mult decât oricând,
acum avem nevoie de-o operație
pe memorie deschisă.

9.

Cu cât drag se uită bigotul la păcătosul de
peste gard nu-ți voi putea descrie nicio-
dată!

10.

Așteptarea mea și așteptarea ta au îmbă-
trănit împreună.

Marcel MUREȘEANU

OPINII

Primăvara te va răsplăti!

Primăvara este un anotimp mereu așteptat, iar imaginea ei poate fi exprimată în nenumărate chipuri fiindcă anotimpul este predestinat asteniilor de tot felul. Sigur, motivele de îngândurare se găsesc ușor, dar după iarnă merită să nu mai fim atât de pesimiști și să ne bucurăm de darurile primăverii. Sau, cel puțin, să dăm frâu liber fanteziei, imaginându-ne întinderile nesfârșite peste care se aterne de acum veșmântul verde al optimismului. Apoi, să privim cerul. Acest cer al primăverii care ne spune că cineva întoarce mereu clepsidra. Acest cer care poate fi deopotrivă senin sau încrunat a furtună și atât de asemenea sufletului omenesc. Primăvara aducem mereu un nou elogiu femeii și pământului, acelor entități care rodesc mereu și nasc frumusețe. Iar frumusețea rămâne mitul etern, la fel cum sunt anotimpurile, cerul și stelele, viața și moartea.

Pământul e doar un punct în spațiu, un mic grăunte de nisip unde am văzut lumina zilei, un bulgăre negru ce ne învățește mereu cu energia nesfârșită a unui titan bătrân cu aspru păr de codru. Anotimpurile sunt un ghid blând al naturii, dar nu mai blând decât prudent și just, unde primăvara este izvor de viață în care rodește sufletul lumii și acea sevă ce răzbate până în pietre și preschimbă copacii în înalți frați ai noștri. Primăvara ne preocupă marea ei invenție, care este agricultura, știind că aceasta este o artă a cărei valoare unii n-o recunosc decât atunci când le lipsește pâinea. Dacă gândim așa, agricultorul este un părinte care hrănește, iar agricultura e rădăcina oricărei culturi. Apoi, în luna martie aducem an de an un semn de respect colectiv femeii și frumuseții ei. Dar, ne-am obișnuit să credem că frumusețea este un fel de vanitate a ochilor și o încântare a sufletului ce amintește de o domnie fără paznici, într-un regat care știe să se apere singur... Dar ea este un avantaj plâpând, ca o eternitate scurtă pe care noi am vrea s-o prelungim la infinit, fiind tot ce privim cu plăcere, știind că e singurul lucru care nu există pe jumătate...

Tot femeile ne îndeamnă să privim cerul cu admirație și respect, iar apoi să ne întoarcem privirile spre noi înșine și să visăm și să sperăm, fiindcă primăvara oamenii își fac planuri și ordine printre priorități. Pentru cei pesimiști, anotimpul verde are magia de a transforma disperarea nevrotică într-o nefericire obișnuită și suportabilă. Dar chiar în această stare se naște optimismul. Fiindcă, în mod normal, avem nevoie și de negație și de indignare, de amărăciune și chiar de sarcasm. Fiindcă toate acestea sunt un fel de mecanisme ale creației care îți încearcă mereu toleranța. De exemplu, Satana, chiar dacă este marele spirit al negației, el este și robul lui Dumnezeu, după cum ne arată Goethe în Faust... În antichitate, Tacit spunea că zeii sunt de partea celor mai tari. Dar cred că era o ironie la adresa divinității, care ar trebui să fie de partea celor slabi și care, tocmai fiindcă sunt slabi, au nevoie de ajutor. Însă istoria ne arătat mereu că cei tari se pot descurca și fără ajutorul zeilor.

Apoi, marii creatori - savanți, poeți, artiști - prin destinul lor capătă intuiția pactului faustic pe care se bazează lumea. Dar gânditorii pot fi și cei mai serioși adversari ai lui Faust. Fiindcă înțelepciunea creștină se întreabă mereu: „La ce bun să cucerești pământul dacă îți pierzi sufletul?” sau „Ideea de posesiune contează mai mult decât ideea de ființă?”... Dacă în primăvara în care Faust a întâlnit-o pe Margareta și-ar fi pus aceste întrebări firești, s-ar fi petrecut altceva. Fiindcă într-un univers orientat spre câștig, puțini au puterea să se opună celor bogați doar cu palme goale. Dar, persoana dominată de obsesia reușitei comite maxima eroare de a-și localiza în reușită sursa fericirii și înclină să cred că este vorba de o eroare a gândirii, care suprasolicită tot câștigul... Imaginea celui care lucrează mereu legitimează asceza concentrată, dar, între timp, viața-i trece încet ca lumina unei candelă în care ai uitat să mai pui untdelemn.

În viața noastră, materia haotică și neliniștită intră mereu în tiparul formelor animate de spirit, iar binele se abate neîncetat asupra ei. Dar cine nu găsește realității meritele ei nu poate spera și nici nu va avea energie pentru a perfecționa lumea, pentru a o înălța către bine și către frumusețe.

Nu trebuie să te superi când găsești merite realității. Fii bucurios când le găsești și propune-ți să le sporești pentru tine și pentru alții.

Dacă înveți să surâzi, inima se ușurează și vei putea privi cu interes pozitiv către lucruri și cu prietenie către oameni. Fii un binevoitor al acestei lumi și primăvara te va răsplăti...

Radu MUNTEANU